

1. Chodíval po světě král podvodníků,
prodával déšť, sám bez deštníku,
po světě chodil a za dvě, za tři sklenky
prodával déšť, sám bez pláštěnky.
2. Všude ho vítali, protože všude bylo sucho,
všude, kam přišel, byl dav jedno ucho,
tak hezky vyprávěl o vodě shůry,
že lidi do kapes cpali mu bůry.
- *: Každý mu uvěřil, vždyť mluvil všem z duše,
že země je suchá a žijeme suše,
každý mu uvěřil, že přivolá mraky,
tak hezky lhal, že jsem uvěřil taky, uvěřil taky.
- R: Mluvil o vodě, co spadne z mraků
a spláchně špínu i bídu suchých let,
vrátí vůně všem zahradám a parkům,
vrátí věcem jejich barvy, které překryla šed'.
3. Už je to doba, co odešel z města,
nezapršelo, zázrak se nestal,
vím, byl to lhář, co jen se nasliboval,
odpustil bych mu rád, jen kdybych ho mohl slyšet znova.
- R: